

Inleiding

Dit boek gaat over God. Dit boek gaat over de schepper en zijn schepping. Dit boek gaat ook over de mens die actief is binnen die schepping. Het is heel goed mogelijk dat de lezer in zijn of haar leven geconfronteerd is geweest met dogmatische leefregels die binnen sommige kerken of religieuze groeperingen gehanteerd worden. Dan kan het woord God, of mensen die in zijn naam handelen, geassocieerd worden met zeer *negatieve* ervaringen. Het blijft een reactie op wat wij, mensen, met God gedaan hebben en niet een reactie op wat God zelf is of doet. God is een woord voor het onvoorstelbare, het onbenoembare. Het woord God wordt hier gebruikt omdat alle pogingen om God te beschrijven geïnspireerd werden door diezelfde kracht. Die kracht is heel *positief* voor wie zich er voor openstelt.

God is de schepper van al het waarneembare en onwaarneembare. Zodra we ons een beeld vormen van God is dit een fantasie, een eigen voorstelling. We kunnen alleen God bij benadering beschrijven in termen en begrippen die binnen onze leefwereld bestaan en herkenbaar zijn. In de eerste hoofdstukken wordt de schepping vertaald in een aantal systemen, waarbinnen zich processen volgens bepaalde wetmatigheden voltrekken. Dit is een poging om de machten en krachten die binnen de Goddelijke schepping werken te analyseren en te benoemen. Dit is een *mannelijke* benadering die tot meer begrip van de schepping en onze ervaring van die schepping kan leiden. In een analytische paragraaf zal het woord God dan ook niet vallen. Dan gaat het over de structuur.

Een verontschuldiging is hier op zijn plaats aan diegenen die God kennen vanuit een innerlijke ervaring en voor wie deze mannelijke analyse als oneerbiedig, kil of hard overkomt. De structuur, de kennis, de inzichten zijn via woorden en schema's overdrachtelijk. De *ervaring* van God, van Liefde, van verbondenheid is niet overdrachtelijk. Daar kan je jezelf in principe alleen maar voor openstellen.

De schepping bestaat binnen een Goddelijke structuur, een grote orde en de mens beweegt zich binnen een deel van die structuur. De beschrijvingen lopen uiteen van een normale menselijke maat tot een zeer grote kosmische maat, van heel *dichtbij* tot heel *veraf*. Het voorstellingsvermogen van de lezer wordt soms maximaal op de proef gesteld. Toch heeft alles verband met elkaar. Wij zijn een onderdeel van de schepping en de wetmatigheden van de schepping **herhalen** zich in onszelf, in ons lichaam, in ons gedrag en in het functioneren van ons bewustzijn.

Herhaling

Er is één wetmatigheid uit het grote systeem die hier, in de inleiding, aandacht krijgt omdat hij centraal staat in zowel de **probleem**-stellingen als in de **oplossingen** die er in dit boek besproken worden. Dat is de wetmatigheid van **herhaling**. Alles herhaalt zich in **ruimte** en in **tijd**.

De herhaling in **ruimte**, in **vorm** is de **schaalherhaling**. Een atoomkern met elektronen vertoont eenzelfde bouw als de zon met planeten die er omheen draaien. Een planeet op zich heeft vaak ook weer een maan die om hem heen draait. Een bepaalde vorm **herhaalt** zich op een steeds kleinere **schaal**. Groepen mensen gedragen zich ook als een kern met delen eromheen. Een indianenstam is waar de leider is. Dieren idem dito.

De mierenkolonie is waar de koningin is. De mieren draaien om de koningin heen. Ook de lichaamsbouw van de meeste zoogdieren bestaat in een schaalherhaling. Ze hebben allemaal een kop met daaronder een centraal gelegen wervelkolom met aan weerszijden ledematen. Bij een walvis is dat van kop tot staart ± 15 meter. Bij een muis is dat ± 7 centimeter. Dit zijn allemaal vormen van schaalherhaling.

De herhaling in **tijd** zijn de steeds terugkerende **vormen** en **patronen**, de **ritmes** die we in de natuur, in de mens en in de kosmos kunnen waarnemen. In de natuur zien we dit terug in de ritmes van dag en nacht, het getij, de maanstanden en de seizoenen die zich steeds herhalen. Bij mensen, dieren en planten is dat de voortplanting. Een boom komt uit een zaad en maakt zelf ook weer zaden. Een vorm, een patroon herhaalt zich in een ritme, in een sequentie van tijd. Het herhalen in tijd werkt ook binnen één mens, in de patronen die je gedrag bepalen. Die herhalingen in tijd werken voor de mens in de meeste gevallen als een beperking (in het herhalen van negatieve patronen c.q. destructieve acties). Dit probleem, **dat wij onszelf steeds herhalen**, staat centraal in dit boek.

De schaalherhaling werkt ook op een grotere, abstractere schaal. Dit inzicht werd voor het eerst benoemd door de Egyptische wijsgeer **Hermes Tresmestres**. Hij verwoordde het als volgt: “**Zo onder, zo boven**”. De orde hier op aarde is een afspiegeling, een herhaling van een orde die ‘hogerop’ in de schepping ook bestaat. Alle menselijke archetypische kwaliteiten zijn een schaalherhaling van kosmische kwaliteiten. Alle processen die zich in het klein, in onszelf en onze leefwereld afspelen, zijn een reflectie van processen die zich op grotere schaal in de schepping *ook* afspelen. De kleinere vormen en processen zijn uit de grotere vormen voortgekomen! Daardoor kunnen wij de grotere verbanden, waarbinnen we leven en waarbinnen ons bewustzijn actief is (en zichzelf steeds *herhaalt*), inzien en begrijpen. Dankzij deze schaalherhaling kunnen we ons eigen handelen spiegelen aan de grotere orde. Wij kunnen onszelf **waarnemen**, we kunnen inzien waar wij van de grotere harmonie afwijken, en van daaruit ons eigen leven ter hand nemen en veranderen.

De oorsprong van de gegevens

In dit boek staan een heleboel diagrammen en schema's, die de gelaagdheid van de schepping en de processen binnen die gelaagdheid weergeven. Deze zijn voor een groot deel overgenomen uit bestaande spirituele tradities. In alle grote spirituele tradities (Hindoeïsme, Boeddhisme, Taoïsme), maar ook in de westerse tradities (Christendom, Alchemie, Kabbalah, Rozenkruisers, Theosofen en vele anderen) vinden we diagrammen die de orde in de schepping weergeven. In dit boek staan vereenvoudigingen, aanvullingen en soms combinaties van deze schema's. Een groot deel van de diagrammen, met name de kleurenweergave van het Yin-yang symbool en de Davidster en de daaruit voortkomende Jakobsladder, zijn nieuw.

In dit boek worden hoofdzakelijk de westerse terminologieën gebruikt. In alle andere gevallen wordt de taal-origine genoemd. Het element kleur is aan de meeste schema's toegevoegd om de beeldvorming van de benoemde processen en structuren te verduidelijken. Centraal staat het schema van de 7 dimensies die in de schepping onderscheiden kunnen worden. Dat schema komt zowel in de oosterse spirituele tradities als in de westerse tradities voor. De Kabbalah heeft zijn ingangen om deze gelaagdheid te begrijpen. De Theosofen brengen dit schema rond de vorige eeuwwisseling in een gedetailleerde vorm naar buiten. Alice Bailey verwerkt veel gedetailleerde versies van dit schema in haar geschriften. De Rozenkruisers werken met een soortgelijk schema. De uitleg van de 7 dimensies is hier zo veel mogelijk pragmatisch gehouden en de schema's zijn met kleur verrijkt.

De laatste 150 jaar is er een geweldige hoeveelheid esoterisch materiaal verschenen, waarin grote mensen zich met de spirituele vraagstukken bezig hielden. Dit zijn, onder anderen: H.P. Blavatsky, Alice Bailey, Gottfried de Purucker, A.E. Powell, Rudolf Steiner, Krishnamurti, Gurdjeff, Daskalos, Imre Vallyon en vele anderen. Het gegeven dat deze mensen een boodschap hadden voor de *hele* mensheid is nieuw. Daarvoor was een traditie en daarmee de kennis van die traditie beperkt tot één volk, één land, één geografische plek. De Griekse leraar Daskalos gaf inzichten in de oorspronkelijke Christelijke traditie en de werking van de menselijke elementalen. Deze, en de globale visies van de hierboven genoemde schrijvers en leraren, zijn in dit boek verwerkt.

In de afgelopen eeuw is de oosterse spirituele kennis naar het Westen ontsloten. Paramahansa Yogananda, Sri Aurobindo, Ramana Maharshi, en Osho speelden hierin een belangrijke rol. Dit alles duidt erop dat de mensheid klaar is voor een globaal (hier letterlijk onze 'globe') inzicht in wat godsdienst c.q. spirituele groei betekent voor de *hele* mensheid.

Op meerdere plaatsen worden Bijbelteksten aangehaald. Met name het paradijsverhaal komt in meerdere hoofdstukken terug. Er ligt diepe esoterische kennis onder de symboliek van dit verhaal. Ook zullen er woorden worden gebruikt zoals karma, reïncarnatie, chakra's of energielichamen. Deze begrippen komen uit de oosterse religieuze tradities.